



## Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

5. Dies Martii. Si ad naturam vivas, nunquam eris pauper, si ad opinionem, nunquam dives Senec. Epist. 16.

---

---

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

quantur curæ, possessiones, discrimina; quo plura possidet, plus timet, quia plus periclitatur. Nec securus, nec tutus erit. Ubi rura sunt omnia, non erit tutus votis suis, nec securus curis. O invidendam avarorum beatitudinem! cessare, securos esse, cum incipiunt esse beati; perdere tranquillitatem, cum consequuntur felicitatem; licet totus in ejus domum Pactolus exundet, nunquam se putabit abundare. Hinc rem acu tetegit Poëta, dum ita cecinit:

*Non est in mundo dives, qui dicit, abundo.*

### 5. DIES MARTII.

Si ad naturam vivas, nunquam eris pauper, si ad opinionem, nunquam dives.

*Senec. Epist. 16.*

Natura I.  
paucis est  
contenta.

**S**I causam hujus tesseræ inquiris; apud illius auctorem reperies: quia *exiguum natura desiderat, opinio immensum*. Illud Naturæ lumine est propè omnibus notum. Naturam paucis esse contentam. Tergiverfari credere? Audi eundem Senecam. (a) *Panem & aquam natura desiderat: nemo ad hoc pauper est*. Naturæ miraris severitatem, & stomacharis? Accipe quæ sequuntur. (b) *Non enim horrenda res aqua, & polenta, aut frustû hordeacei panis; sed voluptas est, ex his capere voluptatem*. Natura in nos nec prodiga fait, nec avara, nulli invidet, quod necesse est, nulli quod non est necesse, erogat. Non dentes homini falcatos dedit, ut apris, non uncinos, ut leonibus, ungues, non solidos, & ineffiles, ut equis,

quibus

(a) *Epist. 25.* (b) *Idem ep. 18.*



ibus calces funda sunt : non pellicea tela ut hysti-  
cibus, quibus arcus, & pharetra cutis sunt ; non tru-  
fatiles domos ut testudinibus, non loricas cuticula-  
res, ut testaceis, non muros spiculatos ut echinis, non  
denique amicis cetis, spinis, plumis, corticibus, cru-  
stis, testis, pilis : sed exermem nudumque reliquit.  
Ab animo omnia proteguntur. Præstat nudum, &  
solo animo dominum esse Naturæ, & Fortunæ.

I. Voluit Natura convincere, quàm minimè  
multis rebus opus sit ei, qui postulet convenienter ei  
vivere, hoc est, qui facili, & parabili victu sit con-  
tensus : nam quæ vitæ usus poscit, omninò sunt pau-  
ca, in promptu, ac nullo ferè sumptu, ac labore com-  
parantur. Cui enim, si sedendi voluntas incedat,  
non sit paratus vel cæpes, vel lapis, vel truncus, ubi  
confidat ? Cui si somni necessitas adsit, non pateat  
vestita herbis, ac floribus humus, in quibus, tan-  
quam in culcitra molliter cubet ? Quis, si sitis urgeat,  
liquores pellucidos amnium, ac fontium in conspe-  
ctu non habeat ad quos sitim sedarum, accedat ? At  
contrà, quæ luxuries invenit non semper sunt para-  
ta, tum sumptum, laborem, sollicitudinemque desi-  
derant. Sapienter Philosophus quidam, qui cum a-  
nimi gratiâ mercatum obiret, ubi quamplurima e-  
rana exposita pretiosa venalia. Quàm multis inquit,  
rebus non egeo ! Quid igitur invidemus illis, qui-  
bus multa sunt superflua, cum illa potiùs habenti sint  
onera, quàm accipienti beneficia. Injuriùs es in Na-  
turam, si conqueraris, illa tibi negata, quæ brutis pe-  
dibus sunt indulta.

III. Quid ? annè major fuisset Naturæ gratia, si  
hominem fabricasset prolectum squamis, aut vesti-  
cum



tum pilis, aut loricarum crustis, aut armatum spiculis, aut receptum hospitio, domestica sarcina, aut innato carcere, quam nudum, inermem, depilem, ut omnia posset esse, & mutare tegumenta, & domicilia? Multi homines gauderent, ut gaudent modò nudi incedere, alii vestiti, alii armati, alii exermes, alii sine domo, alii intra latibula. Non omnibus omnia placent, nec eadem eidem omni tempore. Per molestum esset semper vestitum esse, semper armatum, semper manentem domi, aut onustum suâ casâ, ut testudines, & estrea. Arma, belli tempore conveniunt; possunt tunc arripi: Pelles, & vestitus in hyeme possumus tunc protegi; nuditas quoq; suo tempore, & quieti, & balneis placet: id homini arbitrium. Domicilia contra cœli injurias tuentur; possumus tunc condi. Sæpè sub dio juvat esse, & tunc cœlo perfrui in terra licet. Cœlum tunc videmus, & totos nos cœlum videbit. Dedit omnia nobis Natura, cum nihil dedit; omnium animalium dotes indulsit, cum negavit, vestimenta Armeniorum murium, nuditatem ramarum, rusticitatem dorcadum. Suas vices reliquit Rationi, suum arbitrio jus, suam voluntati libertatem. Permisit Animo omnia, ut hic excolatur, & formetur. Utigitur Natura, sic & tu paucis contentus esto, & assequaris illud Poëtæ.

*Qui non curaret, plus quàm Naturam rogaret,  
Hic locuples esset, quia res sibi nulla deesset.*